Analize și opinii

Dan Diaconu: Melcul atomic sau cum sistemul disperat inventează falși performeri

Acum 29 minutes 11 Vizualizari 5 Timp de citire

România are cea mai lentă justiție din lume. Un proces care în justiția anglo-saxonă se tranșează în 2 săptămâni, în justiția autohtonă durează și zeci de ani. Totul, dar absolut totul este înfiorător de lent. Dacă m-ar întreba cineva care e cea mai mare frână a societății, aș spune hotărât că justiția. Dincolo de chestiunile politice care ne distrag atenția, e vorba de procese comerciale care se întind pe ani de zile, în condițiile în care soluțiile ar trebui să se dea în zile. Din cauza lentorii justiției sunt nenumărate afaceri care dau faliment și, după mult timp, atunci când nimeni nu mai e interesat, „li se face dreptate" în justiție. Păi ce să mai faci atunci? Afacerea e de mult închisă! Nu mai vorbesc despre contestațiile lucrărilor publice care conduc la întârzieri inimaginabile ale respectivelor lucrări.

Până și divorțurile durează la infinit, procedurile fiind voit îngreunate. Mă uitam la cazul Bahmuțeanu, asupra căruia s-a făcut tam-tam ca efect al expunerii mediatice a femeii respective. Într-un asemenea caz, cât se poate de banal, în care mama are tot dreptul să-și ia copiii, justiția se mișcă mai greu decât melcul, timp în care copiii respectivi sunt ținuți – din punctul meu de vedere – captivi de către fratele lor vitreg. E cât se poate de limpede că între a te crește mama naturală și fratele vitreg, orice om normal la cap știe care-i sentința logică. Justiția noastră nu! Iar procesul târâgănează de atâta amar de vreme. Mare minune dacă justiția noastră ar putea rezolva povestea înainte de împlinirea vârstei de 18 ani a copiilor.

Încă un element de care trebuie să ținești cont: România nu are o practică judiciară unitară. Astfel, dacă într-un caz la Ploiești justiția dă o anumită decizie, într-un alt caz identic, la Brașov, aceeași justiție poate da o decizie

pentru care procesele se prelungesc inutil: atâta timp cât ai aceleași date de intrare, la ce să te mai întinzi? Chestiunea e însă menținută pe un teren mișcător deoarece sistemul nu știe exact când are nevoie de o decizie și când de alta. De aceea o lasă așa, la o mână moartă, astfel încât să se poată da, practic, orice decizie. Iar asta se vede cel mai flagrant la idioții de la CCR(da, știu, ei sunt altceva!) care, nu o dată, au dat decizii contrare propriei practici judiciare! Cu alte cuvinte, CCR a reușit să se contrazică pe sine atunci când sistemul a cerut-o!

Ei bine, în aceste condiții de lentoare absolută și incertitudine maximă, „justiția" noastră dă dovadă de super-viteză atunci când sistemul e în pericol. Nici n-a motivat bine sentința judecătorul de la Ploiești(motivare care ar trebui citită și, eventual, predată studenților de la Drept!) că Înalta Curte de Casație și Justiție s-a și activat. Cât a durat? Vă veți cruci: 3 ore cu totul! Reclamantei i s-a pus în vedere să ajungă în 20 de minute la ICCJ pentru a asista la ședință. Practic, să se teleporteze întrucât nu văd cum altfel ar fi putut ajunge. Nici nu-mi dau seama cum a fost notificată. Telepatic sau i s-a trimis prin poștă? Că dacă i s-a dat prin poștă e impresionant; probabil va ajunge să afle peste vreo săptămână că trebuie să se prezinte în 20 de minute la ICCJ! Și uite-așa, precum Făt Frumos, ICCJ a rezolvat problema. E ca într-o poveste: melcul a scos din cochilie un motor bazat pe un generator nuclear și așa a ajuns să câștige campionatul de Formula 1!

Ar fi de râs dacă n-ar fi de plâns. Cu chestia asta, ICCJ a bătut ultimul cui în cosciugul justiției, statutând primatul statului mafiot în România. Totul e de „Doamne, ferește!". Nici n-am cuvinte să exprim scârba de care sunt cuprins. Cum poți fi atât de slugă, cum poți să te activezi atât de evident, fără a da posibilitatea unei respirații? Totul s-a făcut exact ca la UM, adică exact ca la ceea ce este în realitate ICCJ.

Cu toate că pentru cei mai mulți(incluzându-mă și pe mine aici) rezultatul este dezamăgitor, voi spune că, în mod paradoxal, e bine! Orice om care mai avea îndoieli, prin făcătura asta poate vedea limpede că totul e o enormă farsă! Practic România nu are justiție, iar dacă mâine am desființa-o, am putea constata cu stupoare că treburile merg infinit mai bine.

Suntem într-un moment important, în care observăm limpede că TOTUL e fals. Statul român e o grupare de mafioți, iar restul elementelor care-l compun sunt – într-un mod cât se poate de evident – strict părți ale terorii sale. Absolut totul, nu doar poliția, armata, serviciile sunt elemente de constrângere și teroare. După cum am văzut, justiția e elementul central al lui „Să trăiți!", dar și restul instituțiilor statului precum ANAF, Curtea de Conturi, sistemul de învățământ și cel de sănătate. Totul este integrat într-o structură macabră și difuză, demnă de Orwell.

Acum oamenii au în față ADEVĂRUL, mai limpede chiar decât pe vremea lui Ceaușescu! Pe atunci mai sperai într-o justiție înfăptuită chiar de dictator(fenomenul scrisorilor date direct). Acum însă, neștiind care-i dictatorul, singura justiție posibilă nu mai poate fi înfăptuită decât prin răsturnarea mesei de joc. Știu că încă pare imposibil, dar credeți-mă că întreg mecanismul este teribil de gripat. Atâta timp cât se ajunge la asemenea soluții barbare, fără pic de cosmetizare, atâta timp cât experții sistemului sunt niște dănileți nevolnici, e clar că totul stă să se prăbușească. Din nou îmi veți spune că sunt excesiv de optimist, ceea ce e fals. Sunt realist și punct!

Autor: **Dan Diaconu**

Despre autor